

ת"פ 27965/08/16 - תביעות מרום הגליל והגולן נגד מוחמד אבו אלרוב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 27965-08-16 תביעות מרום הגליל והגולן נ' אבו אלרוב(עציר) 17 אוגוסט 2016
מת 27997-08-16

לפני כבוד השופטת ברכה לכמן
המאשימה תביעות מרום הגליל והגולן

נגד מוחמד אבו אלרוב (עציר)
הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד קרן לרנר

הנאשם: הובא, ב"כ עו"ד שאדי משעור מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם, תושב ג'לבון שבאזור יהודה ושומרון, הורשע על-פי הודאתו, כי בתאריך 10/08/2016 שהה בישראל שלא כדין, בניגוד להוראת סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
2. הנאשם הודה באישום המיוחס לו בדיון שהתקיים ביום 11/08/2016, בפני כבוד השופטת טל ויסמן בן שחר, אך ביקש לדחות את הטיעון לעונש על-מנת שיתאפשר לו להציג במסגרת הטיעון לעונש הזמנה לחתונה לפיה אמור הוא להתחתן ב-18/08/2016, בתקווה כי יש בראיה זו כדי להצדיק הקלה בעונשו.
3. עותק ההזמנה לחתונה הוצג אכן בפתח הדיון שהתקיים ב-15/08/2016, וממנה למדים, כי הנאשם עומד להתחתן ב-18/08/2016.
4. ב"כ המדינה הטילה ספק באמינות ההזמנה, אשר חסרה שם הכלה, והרי יש חתונה בלי כלה? תהתה.

עמוד 1

מעבר לכך, הוגשו טיעוני המדינה לעונש, שהוכנו מראש, בכתב (סומנו ת/1).

טיעוני המדינה בתמצית:

5. יש לקבוע מתחם הענישה ההולם לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ביחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. כניסה לישראל שלא כדין פוגעת בזכות המדינה לקבוע זהות הבאים בשעריה, בריבונותה על גבולותיה ובזכותה להגן על שלומם ובטחונם של תושביה.

7. נוכח גל הטרור הפוקד את המדינה לאחרונה, והמבוצע לא אחת על ידי שוהים בלתי חוקיים, גם צעירים ללא עבר פלילי, טומנת השהיה הבלתי חוקית סיכון בטחוני רב, בעוד שאין לדעת אם הנכנסים שלא כדין באים למטרת פרנסתם, או שמא במטרה לפגוע באזרחי המדינה, או שמא לשתי המטרות גם יחד.

בהקשר זה, מפנה ב"כ המדינה ל-רע"פ 3173/09 פראג'ין נ' מדינת ישראל, פסק-דינו של כבוד השופט רובינשטיין (05/05/2009) (להלן: "הלכת פראג'ין").

8. מתחם הענישה ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה שנעברה לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, בהתאם להלכת **אלהרוש** (רע"פ 3677/13, רע"פ 4503/13, 4606/13), נע בין עונש מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך 5 חודשים, וקנס שנע בין 0 ₪ ל-2,000 ₪.

בית-המשפט העליון הוסיף, כי חומרת העבירה נגזרת מהמצב הבטחוני, המשתנה מעת לעת וממחוז למחוז.

9. דוגמא למצב הבטחוני המשתנה, כשיקול לצורך התאמת מתחם הענישה כפי שנקבע בהלכת אלהרוש, מפנה ב"כ המדינה לפסק-הדין שניתן ב-רע"פ 57021-10-15, **ג'עברי נ' מ"י**, בבית-המשפט המחוזי בנצרת (הרכב השופטים הלמן, שטרית ודבור). שם נקבע, כי בימים אלה, בהם נערכים כוחות הבטחון כדי לסכל פיגועים על ידי יחידים, יש להחמיר את ההרתעה מפני כניסת שוהים בלתי חוקיים לישראל, גם אם למטרת פרנסה.

כך גם נגזר דינו של שוהה בלתי חוקי ל-40 ימי מאסר בפועל, נוסף על מאסר על תנאי, ע"י בית-משפט השלום בבאר שבע, ב-ת"פ 1349-11-15, **מדינת ישראל נ' דגאגמה**, אף שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, וזאת בעיקר נוכח המצב הבטחוני השורר במדינה, וריבוי הפיגועים והמפגעים היחידים, שחלקם שוהים בלתי חוקיים.

10. הנאשם שהה בארץ שלא כחוק 10 ימים, בעוד שבתקופה מ-01/05/2016 עד 29/07/2016 היה לו היתר עבודה בישראל.

11. יש לבכר שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי ולהשית על הנאשם עונש הולם, שיש בו להעביר מסר מרתיע וחד משמעי: עונש מאסר בפועל ארוך ומרתיע לפי שיקול דעת בית-המשפט, וכן קנס כספי גבוה ומרתיע, לפי שיקול דעת בית-המשפט והתחייבות בצדה.

טיעוני ב"כ הנאשם:

12. כבר בהחלטת כבוד השופטת ויסמן מ-11/08/2016 הובעה דעתה שיש טעם רב בבקשת הסניגור לדחיית מועד הטיעון לעונש לצורך הצגת ההזמנה לחתונה הקרובה של הנאשם.

לטענתו, ההזמנה לחתונה אמינה, וציון שמו של החתן בלבד הינו נוהג מוכר בקרב האוכלוסייה עליה נמנה הנאשם. במעמד הטיעונים לעונש, פנה הסניגור לנאשם ושמע ממנו, כי כלתו שמה סלסביל.

13. יש ליתן משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה באשמה, ולעובדה, כי לקח אחריות והבין חומרת מעשהו.

לנאשם אין עבר פלילי, וזוהי כניסתו הראשונה שלא כדין לתחומי המדינה.

14. לפי מתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש, נאשם שנכנס לישראל למטרת פרנסה, ובשל מצוקתו הכספית, ובהינתן כי כניסתו בעבר היו לפי היתר כדון, שפג רק ב-29/07/2016, הרי שלא נשקפת ממנו סכנה בטחונית, והוא בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל.

15. יש להתחשב בעובדה שהנאשם אמור להתחתן ב-18/08/2016 וליתן לכך את המשקל הראוי, שלא לגזור עונשו למאסר, מעבר לתקופה בה שהה עד כה במעצר.

דין והכרעה:

16. אין חולק, כי לנאשם אין עבר פלילי, כי זוהי כניסתו היחידה שלא כדין לישראל, וכי לכניסתו זו לא נלוותה עבירה כלשהי.

כבוד השופט רובינשטיין התייחס בהלכת **פארג'ון**, אליה הפנתה ב"כ המדינה לשיקולי הענישה לשוהים בלתי חוקיים, ומהם עולה דווקא, **כי בהיעדר נסיבות מיוחדות לחובת הנאשם, כשמדובר בשהיה ראשונה, ניתן להסתפק במאסר על תנאי:**

"י"ז. בנידון דידן - שאלת הכניסה והשהיה הבלתי חוקיות - עומדים בצד החומרה שיקולים כגון האם נתגלה סיכון בטחוני באדם בו מדובר; האם נתלוו לשהיה הלא חוקית עבירות נוספות (כגון זיוף תעודות, התחזות וכדומה); האם מדובר ברצידיביסט (נמסר אמנם כי בפעם ראשונה של כניסה בלתי חוקית אין הרשויות מעמידות ככלל לדין); מה אורך השהיה הלא חוקית; ובצד הזכות - האם ניתן להראות כי

המעשה נובע ממצוקה אישית, כמי שמטה לחמו שבור; גיל צעיר ועבר נקי הם שיקולי זכות ושיקולים אלה ראוי שינחו את בתי המשפט בבואם לגזור את הדין.

כ"א....בלא נטיעת מסמרות נאמר, כי בהנחה שהמדובר בשהיה שניה בישראל שלא כדין (ועל הראשונה כנמסר אין ממהרים להעמיד ככלל לדין), העונש הראוי הוא עונש מאסר בפועל, למעט במקרים שנסיבותיהם האישיות חריגות, כגון חולי אקוטי במשפחת הנאשם. אין בכך כדי למנוע מן התביעה להעמיד לדין גם על שהיה ראשונה שלא כדין, **אך במקרים כאלה, אם אין נלוות אליהם עבירות אחרות, ואין הקשר בטחוני, ככל שהמדובר בשהיה קצרה מאוד בישראל, ניתן להסתפק במאסר על תנאי**, תוך החתמת הנאשם על התחייבות כספית שלא לחזור על המעשה, ותוך שילוח לשטחי הרשות ללא שיהוי".

(ההדגשה שלי - ס"י).

17. מתחם הענישה, כפי שנקבע בהלכת אלהרוש, ועל כך אין חולק, נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל למשך 5 חודשים, זאת כשמדובר בעבירה ראשונה, בהיעדר עבירות נלוות לה, וכאשר הכניסה לישראל שלא כדין היא לצורך פרנסה.

בית-המשפט העליון הטעים וסייג, ובכך הותיר למעשה פתח לבחינה מחודשת ודינמית של מתחם הענישה, בקובעו:

"65. מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

18. בפסק-הדין שניתן ע"י בית-המשפט המחוזי כאן, ע"פ 57021-10-15, **ג'עברי נ' מדינת ישראל**, אליו הפנתה ב"כ המדינה, נדחה ערעור על גזר דין שהשית על הנאשם, שוהה בלתי בלתי חוקי, מאסר בפועל ל-31 ימים, ומאסר על תנאי של 4 חודשים, תוך קביעת מתחם ענישה הנע בין חודש מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל.

בית-המשפט המחוזי קבע, כי בהתחשב בתקופה זו (פסק-הדין ניתן ב-11/10/2015), בה חלה הסלמה במצב הבטחוני, אין בהחמרה במתחם הענישה משום סטיה מהלכת אלהרוש.

19. מסכים אני, כי עוד אנו בתקופה של גאות והסלמה במצב הבטחוני, המתבטאים, בין היתר, בפיגועים ע"י יחידים, שבאים לרוב מקרב שוהים בלתי חוקיים בישראל.

כן, אין להתעלם מכך שהלכת אלהרוש הותירה פתח לשיקול מחדש, נוכח שינוי העתים והנסיבות הבטחוניות, ובעקבות כך, הלך בית-המשפט המחוזי בפסק-דינו הנ"ל.

20. עם זאת, ראיתי להיצמד למתחם הענישה, כפי שנקבע בהלכת אלהרוש, רק משום הנסיבות האישיות הייחודיות לנאשם.

הנאשם, יליד 25/10/1991 (בן 24.5 לערך), ללא עבר פלילי, שנכנס לישראל לצורך פרנסתו, ובשל המצוקה הכלכלית השוררת באזורי יהודה ושומרון, ללא שנחשד בביצוע עבירה נלווית כלשהי.

אציין, לזכותו של הנאשם, את העובדה שמזה מספר חודשים מחזיק הוא בהיתר כניסה לישראל כדין, אשר תוקפו פג רק 10 ימים לפני שנתפס בתחומי המדינה.

עצם מתן ההיתר לנאשם לעבודה בישראל מלמד, כי הוא עבר, קרוב לוודאי, "מסננות בטחוניות", דבר המלמד על היעדר מסוכנותו הבטחונית.

כן, נתתי משקל לנסיבה האישית של הנאשם, אשר אמור להתחתן לבחירת לבן בתאריך 18/08/2016.

21. לאור המקובץ, לא ראיתי לסטות ממתחם הענישה, כפי שנקבע בהלכת אלהרוש, ובנסיבות המקרה, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובשאר נסיבות המקרה, ונוכח היעדר מסוכנותו הבטחונית הפוטנציאלית, בהינתן כי זמן קצר לפני ביצוע העבירה שהה בישראל כדין, ראיתי לגזור דינו ברף התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר:

22. אני גוזר עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מהיום, והתנאי שלא יעבור העבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בה בתקופת התנאי.

ב. חתימה על התחייבות שלא לעבור את העבירה בה הורשע, בגובה 4,000 ₪, למשך תקופת התנאי.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן ב-17 אוגוסט 2016